

РЕШЕНИЕ

№ 5462

гр. София, 20.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 15.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7179** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3, във връзка с чл. 75 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на И. С. Ш., роден на 01. 02. 1997 г., гражданин на И., със съдебен адрес: С., [улица], ет. 2, чрез адв. И., срещу Решение № 8003 / 27. 06. 2022 г. на зам.председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

В жалбата се излагат съображения за нарушения на материалния закон, поради неоснователно приемане, че спрямо него не е налице реална опасност от преследване. Излага съображения, че не са взети предвид всички обстоятелства от значение за неговия случай. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № 8003 / 27. 06. 2022 г. на зам. председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

Ответникът – зам. председателят на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ при МС, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба рег. № 1978 / 13. 08. 2021 г. до Председателя на ДАБ, жалбоподателят И. С. Ш., роден на 01. 02. 1997 г., гражданин на И., пол – мъжки, по вероизповедание – йезид, кюрд по народност, семейно положение – женен, е поискал закрила. С решение № 3656 / 28. 10. 2021 г. на зам. председателят на ДАБ, производството по

предоставяне на международна закрила е прекратено, поради самоволното напускане на РПЦ от чужденеца.

С молба от 26. 10. 2021 г. И. С. Ш., е поискал производството да бъде възобновено.

С жалбоподателят е проведено интервю, за което е съставен протокол от 29. 12. 2021 г., подписани от чужденеца и интервюиращия орган. В проведеното интервю жалбоподателя, е посочил, че е избягал от И., тъй като семейството му, както и много други йезиди били преследвани от Ислямска държава, като дори били в плен от 03. 08. 2014 г. до 08. 05. 2015 г. и били убити чичо му и братовчедка му. Първоначално проблемите им били с ДАЕШ, а впоследствие с шиитските милиции „Х. А.“, които искали да го мобилизират и да се сражава за тях, което го принудило да избяга от страната.

С Решение 8003 / 27. 06. 2022 г. на зам. председателя на ДАБ при МС, е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца.

В откритото съдебно заседание, жалбоподателят чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателя на 05. 07. 2022 г., а жалбата е депозирана на 18. 07. 2022 г. , в преклузивния срок по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорения административен акт е издаден от компетентен орган – зам. председателя на ДАБ, на когото са делегирани правомощия за това, видно от приложената (стр. 19) Заповед № РД 03-15 / 03. 05. 2022 г., съобразно чл. 52 от ЗУБ.

Преценявайки основателността на молбата с оглед изложените от кандидата причини за напускане на страната по произход, които не обосновават страх от преследване, насилие или нечовешко отношение зам. председателят на ДАБ, правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Настоящата съдебна инстанция, намира че правилно административният орган е обосновал отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца, тъй като не са налице материалните предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

В конкретния случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че същия твърди, че е преследван поради своята религия, тъй като е йезид.

Съдът макар и да намира, че по отношение на йезидите действително е било налице преследване от страна на джихадистката групировка Ислямска държава, намира че конкретно спрямо жалбоподателя не може да се приеме такова преследване.

Съдът намира, че в случая не е доказано, че жалбоподателя е именно йезид. Същият е заявил това при регистрацията си и в проведеното интервю, но това според съда е само с цел предоставянето на статут в Република България. Видно от това интервю, след като бил настанен в Х., жалбоподателят разбрал, че иракчаните не получават закрила, след което напуснал лагера и заминал за Германия, където бил заловен и върнат обратно. Видно е, че в случая И. Ш. не е имал намерение да поиска закрила, а

неговата цел е била единствено транзит за З. Европа. След връщането му обратно, очевидно е приел, че отношението към йезидите би било по-благоприятно. В същото време, така изложената бежанска история касае доста отдалечен период от време и касае 2014-2015 г., като дори и в действителност да са били в плен, очевидно неговото семейство е свободно вече и живее в бежански лагер в родината му, като няма данни да са обект на преследване.

В тази връзка, съдът намира, че оспореното решение, в частта, в която е било отказан статут на бежанец е правилно и жалбата, в тази част следва да се отхвърли като неоснователна.

На основание чл. 9 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън страната си на произход или местоживеене по причина на заплаха за неговия живот, сигурност или свобода, поради насилие, възникващо от ситуации като въоръжен конфликт, както и когато е изложен на опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унижително отнасяне или наказание и по тези причини не може или не желае да се завърне в страната си на произход или местоживеене. За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унижително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват.

Оценката за ситуацията в И. се съдържа в справка вх. № МД-12 от 10. 01. 2022 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ. Според справката, положението в Иракски К., където е семейството на жалбоподателя, е сравнително спокойно и съществено се отличава от останалата част от страната. Изрично в същата справка се сочи, че не всички лица от този профил (йезиди) биха се изправили пред нивото на риск, необходимо за установяване на основателен страх от преследване.

В случая, наред с преценката на държавата по произход обаче, се преценяват и фактите, свързани с личното положение на молителя. И. Ш. не е получавал лични заплахи срещу живота и личността си, но съобразно посоченото по-горе, не може да се приеме, че е именно йезид. С оглед на това и тълкуването на Съда на Европейските общности по дело № С-465 от 2007 г., информацията за ситуацията в И. и липсата на тежки и лични заплахи по отношение на жалбоподателя се обуславя изводът, че не се установяват предпоставките на закона, за предоставяне на статут.

В конкретния случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че същият не е бил лично преследван в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия или принадлежност към определена социална група.

Предвид горното, изложените от кандидата причини за нежеланието си да се върне в страната по произход, не са обусловени от страх от преследване, по смисъла на чл. 8, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, поради което зам. председателя на ДАБ, правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. С. Ш., роден на 01. 02. 1997 г., гражданин на И., срещу Решение № 8003 / 27. 06. 2022 г. на зам. председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: